

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Γεώργιος Βράνος

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης
Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.) της Κ.Ο.Θ.

Πρόεδρος
Χανς-Ούβε Παπαματθαίου-Μάτσε
Αντιπρόεδρος
Δημήτριος Χανδράκης
Μέλη
Θεοφάνης Καραγιώργος
Χρίστος Γαλλιαίος
Εύη Δελφινόπουλου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

Η Κ.Ο.Θ. επιχορηγείται και εποπτεύεται από το ΥΠ.Π.Ο.Α.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Μ. Νιμπί (Γραμματεία), **Μ. Παπακωνσταντίνου** (Γραμματεία Καλλ. Διεύθυνσης - Εκπαιδευτικά Προγράμματα), **Φ. Χατζησίμου** (Υλοποίηση Καλλ. Προγραμματισμού), **Ν. Κυριακού** (Προβολή & Επικοινωνία), **Θ. Καραμανίδου** (Μουσική Βιβλιοθήκη - Αρχείο), **Μ. Αδάμος**, **Ε. Τερζή** (Λογιστήριο), **Π. Γιάντσης**, **Γ. Νιμπής** (Φροντιστές), **Ε. Παράσχου**, **Γ. Κοκόλη** (Ταμείο)

ΜΟΥΣΙΚΟΙ Κ.Ο.Θ.

Α' Βιολιά (Εξάρχοντες) Σ. Παπάνης, Α. Σουσόμογλου / **(Κορ. Α)** Γ. Πετρόπουλος, Θ. Παπαλιδής / **(Tutti)** Ε. Παπαδημήτρης, Ε. Δελφινόπουλου, Κ. Αρχοντής, Γ. Κανδυλίδης, Γ. Παπά, Μ. Σπανού, Ε. Τολακούδη, Χ. Λαζαρίδου, Γ. Γαρυφαλλάς, Έ. Λάππας, Σ. Κακάμπουρας / **Β' Βιολιά (Κορ. Α)** Α. Τζίμα, Α. Παπανικολάου / **(Κορ. Β)** Α. Τζιαφέρης, Ν.Μπόγκοραντ / **(Tutti)** Μ. Τοπτσίδης, Θ. Θεοδωρίδης, Δ. Παπαστεργίου, Ι. Both, Ε. Κουζώφ, Π. Μυλαράκη, Ε. Αδαμόπουλος, Μ. Εκλεκτού, Γ. Κουγιουμτζόγλου, Μ. Μιχαηλίδης, Ί. Σελαμαζίδης, Ί. Συμονίδου, Α. Μισυρή, Ν. Τσανακάς, Ι. Τοπούρια / **Βιόλες (Κορ. Α)** Ν. Νικολαΐδης, Χ. Σεϊρά / **(Κορ. Β)** Α. Πορίχης, Α. Βόλση / **(Tutti)** Φ. Πολίκα, Ε. Παραλίκα, Χ. Βλάχος, Κ. Μητροπούλου, Β. Θεοδωρίδου, Δ. Δελφινόπουλος, Ρ. Τερζιάν, Δ. Φωτιάδης, Π. Μεταξάς, Θ. Σουργκούνης / **Βιολοντσέλα (Κορ. Α)** Β. Σαΐτης, Α. Χανδράκης, Ν. Γκουντιμόβ / **(Κορ. Β)** Λ. Μανώλα / **(Tutti)** Β. Δάβαρης, Δ. Πολυζωίδης, Γ. Στέφος, Χ. Γρίμπας, Μ. Ανισέγκου, Δ. Αλεξάνδρου, Ι. Κανάτσου, Ζ. Στέπιτς / **Κοντραμπάσο (Κορ. Α)** Χ. Χειμαριός / **(Κορ. Β)** Γ. Χατζής, Η. Σουμελίδης / **(Tutti)** Ε. Μπουλασίκη, Ε. Παντελίδου, Μ. Σαπουντζής, Γ. Πολυχρονιάδης / **Φλάουτα (Κορ. Α)** Ν. Δημόπουλος, Ό. Γκόγκας / **(Κορ. Β)** Γ. Ανισέγκος, Μ. Χατζή / **(Tutti)** Ν. Κουκής / **Όμποε (Κορ. Α)** Δ. Καλαβίδης, Δ. Κίτσος / **(Κορ. Β)** Γ. Τσόγιας-Ραζάκοβ, Π. Κουγιουμτζόγλου / **Κλαρινέτα (Κορ. Α)** Κ. Παπαδόπουλος, Χ. Γραονίδης / **(Κορ. Β)** Α. Σταυρίδης / **(Tutti)** Β. Καρατζίβας / **Φαγκότα (Κορ. Α)** Γ. Πολίτης / **(Κορ. Β)** Κ. Βαβάλας, Μ. Πουλιούδη / **(Tutti)** Μ. Ηλιοπούλου / **Κόρνα (Κορ. Α)** Τ. Ελευθεριάδης, Τ. Παπαδόπουλος / **(Κορ. Β)** Β. Βραδέλης, Π. Φειζός / **(Tutti)** Δ. Δεσποτόπουλος, / **Τρομπέτα (Κορ. Α)** Σ. Παπαδόπουλος, Γ. Νέτσας / **(Κορ. Β)** Γ. Λασκαρίδης / **(Tutti)** Δ. Κουρατζίνος / **Τρομπόνα (Κορ. Α)** Φ. Στεφανίδης, Α. Ντώνες / **(Κορ. Β)** Φ. Δράκος, Γ. Κόκκορας / **(Tutti)** Ε. Μπαλάς / **Τούμπα (Κορ. Β)** Π. Γεωργιάδης / **Τύμπανα (Κορ. Α)** Δ. Βίττης, Β. Αφανασίεβ / **Κρουστά (Κορ. Β)** Β. Χουζούρη / **(Tutti)** Ε. Αγγουριδάκης, Ν. Μιχαηλίδου / **Άρπα (Κορ. Α)** Κ. Γίμα / **Πιάνο (Κορ. Α)** Μ. Λιακοπούλου

Έφορος Κ.Ο.Θ. Α. Χανδράκης, Βοηθός Εφόρου Λ. Μανώλα

Επιμέλεια εντύπου - Κείμενα: Νίκος Κυριακού
Σχεδιασμός: Fast Forward
Εκτύπωση: Visual Advertising

Απαγορεύεται η φωτογράφιση και η βιντεοσκόπηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά άνω των έξι ετών

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Hector Berlioz (1803-1869): Εισαγωγή από «Ρωμαϊκό καρναβάλι», έργο 9 9'
Franz Liszt (1811-1886): Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 2 σε λα μείζονα. 5.125 22'

Διάλειμμα

César Franck (1822-1890): Συμφωνία σε ρε ελάσσονα 41'
I. Lento II. Allegretto III. Allegro non troppo

ΕΡΓΑ ΤΩΝ ΜΠΕΡΛΙΟΖ, ΛΙΣΤ ΚΑΙ ΦΡΑΝΚ

Κοινό στοιχείο των συνθετών των έργων του σημερινού προγράμματος αποτελεί η έξη τους προς τον πειραματισμό και οι συνεχείς προσπάθειές τους να ανοίξουν νέους δρόμους στη σύνθεση. Ο Μπερλιόζ ήταν ένας κατεχόχην πιονέρος και μεγάλος οραματιστής της μουσικής, που βιάδιζε άφοβα σε άγνωστα συνθετικά μονοπάτια, αν και οι καινοτομίες του αναγνωρίστηκαν αρκετά χρόνια μετά το θάνατό του. Ήδη από το 1829 και με τη *Φανταστική Συμφωνία* άλλαξε τη μετά-Μπετόβεν συμφωνική μουσική, αφού δημιούργησε την προγραμματική μουσική, ενώ στη συνέχεια της καριέρας του τα μελοδράματα αποκαλύπτουν πολλές πτυχές του ταλέντου, αλλά και των αναζητήσεών του. Ο Λιστ ανήκε στις εξαιρέσεις που αντιλήφθηκαν αμέσως την ιδιοφυΐα του Μπερλιόζ και οι δυο συνθέτες έτρεφαν ιδιαίτερη εκτίμηση ο ένας για τον άλλον. Δεν θα μπορούσε άλλωστε να γίνει αλλιώς, αφού και ο Λιστ ήταν ένας επαναστάτης της μουσικής, ο οποίος μέσω της 'Νέας Γερμανικής Σχολής' κατάφερε να επιβάλλει σε όλη την Ευρώπη τις μουσικές του αντιλήψεις, που είχαν να κάνουν με την υπέρβαση των κλασικών προτύπων στον τρόπο δημιουργίας μίας σύνθεσης, χωρίς προκαθορισμένους αρμονικούς κανόνες και με μία πλούσια και μάλλον άτακτη ποικιλία εμπνεύσεων. Ο Λιστ συνέβαλλε τα μέγιστα στην εξέλιξη της τεχνικής των πιανιστών εισάγοντας πολλές καινοτομίες για την εποχή του, όπως η ανάπτυξη δύναμης και από τον βραχίονα, τα σταυρωτά χέρια, η λειτουργία του αντίχειρα και η επαναστατική αλλαγή συγχορδιών. Ο Φρανκ είχε κερδίσει το θαυμασμό του Λιστ, όταν ακόμη ήταν έπαιζε εκκλησιαστικό όργανο στην εκκλησία της Αγίας Κλοτίλδης. Οι αυτοσχεδιασμοί του νεαρού οργανοπαίχτη δεν θα μπορούσαν να αφήσουν ασυγκίνητο ένα τόσο ανυπότακτο πνεύμα όσο αυτό του Λιστ. Χαρακτηριστικό των συνθέσεων του Σεζάρ Φρανκ είναι η υιοθέτηση της κυκλικής θεματικής μορφής, της ανάπτυξης δηλαδή ενός μόνο θεματικού πυρήνα. Θερμός σπαδός της γαλλικής πρωτοπορίας, αλλά και της νέας γερμανικής ρομαντικής σχολής, προσπάθησε να συνδυάσει, στα ύστερα κυρίως έργα του, στοιχεία και των δύο, εν μέσω του γαλλοπρωσικού πολέμου. Έτσι δημιούργησε πολλές αντιπάθειες, αφού λόγω του πολέμου δεν ήταν αποδεκτός τέτοιου είδους συμβιβασμοί, παρά μόνο οι εκέκαθαρες τοποθετήσεις υπέρ της μιας ή της άλλης σχολής.

Σολίστ στη σημερινή συναυλία είναι ο Danylo Saienko, νικητής του τελευταίου (2015) Διεθνούς Διαγωνισμού Πιάνου «Γιώργος Θυμής», που διοργανώθηκε ανά διετία από το Σύλλογο Φίλων της Κ.Ο.Θ. και την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης. (ενημερωθείτε σχετικά με τον διαγωνισμό στο www.thymiscompetition.gr)

Νίκος Κυριακού

Ζωή Ζενιώδη ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Η Ζωή Ζενιώδη είναι Αρχιμουσικός της ΜΟΥΣΑ (Ορχήστρα Νέων Οργανισμού Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης), Καλλιτεχνική Διευθύντρια και Μαέστρος της Broward Symphony Orchestra, Συνεργάτης Μαέστρος του Φεστιβάλ Αθηνών, καθώς και Καλλιτεχνική Σύμβουλος της Alhambra Orchestra. Έχει συνεργαστεί με την Εθνική Λυρική Σκηνή (Καρουοθραύστης) και έχει διευθύνει την Brno Philharmonic, την Tatarstan National Symphony Orchestra, την Pan-European Philharmonic, την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα ΝΕΡΠΤ, την Καμεράτα-Ορχήστρα Φίλων της Μουσικής, την Palm Beach Symphony, την Συμφωνική Ορχήστρα Δήμου Θεσσαλονίκης, την Εθνική Ορχήστρα Νέων της Ισπανίας, την Ορχήστρα Νέων της Φλόριντα, τη New Florida Philharmonic καθώς και τα σύνολα ARTefacts και Ensemble 21.

Στο παρελθόν έχει εργαστεί ως Καλλιτεχνική Διευθύντρια και Μαέστρος της Alhambra Orchestra (2012-2015), Μαέστρος της Florida Grand Opera (2012-2015) και Συνεργάτης Μαέστρος της Frost Symphony Orchestra (2007-2011). Επίσης, έχει πάρει μέρος σε σημαντικά σεμινάρια στα οποία έχει διευθύνει την Cleveland Orchestra και την Stockholm Sinfonietta. Έχει ηχογραφήσει τρία CD με την Albany Records: "Translucence" του Thomas Sleeper με την Φιλαρμονική Ορχήστρα του Βrno, "XENIA" του Thomas Sleeper με τη Frost Symphony Orchestra και "An American Dream" του Frank Ticheli με τη Frost Symphony Orchestra. Τον Μάρτιο του 2015 κυκλοφόρησε το CD "Thiva102Km" το οποίο ηχογράφησε με το σύνολο ARTefacts (Puzzlemusik).

Ως μαέστρος και πιανίστα, έχει εμφανιστεί σε μεγάλους συναυλιακούς χώρους στην Ελλάδα, Αμερική, Αγγλία, Γαλλία, Ιταλία, Κροατία, Αυστρία, Γερμανία, Βέλγιο, Ολλανδία, Ρωσία, Βενεζουέλα και Μαυρίκιο. Είναι Διδάκτωρ Διεύθυνσης Ορχήστρας από το Πανεπιστήμιο του Μαϊάμι και ο μόνος κάτοχος του Artist Diploma in Conducting που δόθηκε ποτέ από το Πανεπιστήμιο του Μαϊάμι. Έχει σπουδάσει πιάνο στην Αγγλία (Royal College of Music/Master & Bachelor in Piano Performance), στην Αυστρία (Mozarteum / Postgraduate Diploma in Vocal Accompaniment) και στην Ελλάδα με την Ίντα Λύρη Μαργαρίτη. Το 2003 της δόθηκε ο τίτλος "Rosemary Bugden Junior Fellow" από το Βασιλικό Κολλέγιο Μουσικής στο Λονδίνο, όπου εργάστηκε για δύο έτη. Κατά τη διάρκεια των σπουδών της, κέρδισε πρώτο βραβείο σε όλους τους διαγωνισμούς πιανιστικής σπουδίας στο Βασιλικό Κολλέγιο.

Έχει υπάρξει υπότροφος του Ιδρύματος Αλέξανδρος Α. Ωνάσης, του Συλλόγου "Οι Φίλοι της Μουσικής", του Ιδρύματος Προποντίς, του Βασιλικού Κολλεγίου Μουσικής και του Πανεπιστημίου του Μαϊάμι.

Danylo Saienko ΠΙΑΝΟ

Danylo Saienko γεννήθηκε το 1991 στο Lvin / Lemberg (Ουκρανία). Ξεκίνησε να παίζει πιάνο σε ηλικία 6 ετών. Αποφοίτησε από το διάσημο εξειδικευμένο Μουσικό Σχολείο για προικισμένα παιδιά Salome Krushelnyska στο Lvin / Lemberg, στην τάξη του Yuri Moysyak (πιάνο).

Το 2009 ο Danylo Saienko έγινε δεκτός στην State Mykola Lysenko National Music Academy στο Lvin / Lemberg, στην τάξη του καθηγητή Yozif Ermine (πιάνο). Από το 2014 σπουδάζει στην Hochschule für Musik und Theater στο Αμβούργο με την καθηγήτρια Anna Vinnizka.

Έχει λάβει βραβεία στους παρακάτω διαγωνισμούς:

Διεθνής Διαγωνισμός Πιάνου Vladimir Horowitz στο Κίεβο (2012) - 6ο βραβείο, Διεθνής Διαγωνισμός Πιάνου Emil Gilels στην Οδησό (2012) - 3ο βραβείο, Διεθνής Διαγωνισμός Mykola Lysenko Competition στο Κίεβο (2012) - 4ο βραβείο.

Έχει λάβει το βραβείο "Zloty Pamas" στο Piano Forum Festival (Sianok, Πολωνία, 2011)

Έχει λάβει το δίπλωμα "Finalist" στον Διαγωνισμό Πιάνου "Valsesa Muska" στο Varallo (Ιταλία, 2013) και στο Διαγωνισμό Πιάνου S.Stancic στο Zagreb (Κροατία, 2014).

Έχει επίσης συμμετάσχει στον Διεθνή Διαγωνισμό Πιάνου F. Liszt (Βουδαπέστη, 2011), στον Διεθνή Διαγωνισμό Πιάνου Maria Canals (Βαρκελώνη, 2013) και στον Διεθνή Διαγωνισμό Πιάνου Ignac Paderevski (Bydgoszcz - Πολωνία, 2013)

Ο Danylo Saienko κέρδισε το 2015 τον 7ο Διεθνή Διαγωνισμό Πιάνου Γιώργος Θυμής στη Θεσσαλονίκη και την ίδια χρονιά κέρδισε και τον Διεθνή Διαγωνισμό Πιάνου 'Maria Canals' στην Ισπανία.

Hector Berlioz (1803-1869)

Εισαγωγή από «Ρωμαϊκό καρναβάλι», έργο 9

Ο Μπερλιόζ έγραψε το 1843 τη σύνθεση 'Ρωμαϊκό Καρναβάλι' ως εισαγωγή για τη δεύτερη πράξη της όπερας 'Benvenuto Cellini' και πρότεινε μέσω αυτής μία νέα για την εποχή μορφή ενορχήστρωσης. Άλλωστε ο Μπερλιόζ ήταν ένας ικανότατος ενορχήστρωτής, γεγονός που αποκαλύπτεται και από τα σχετικά του δοκίμια. Η συγκεκριμένη σύνθεση αποτελείται από διάφορα θέματα της όπερας, κυρίως όμως από τη σκηνή του καρναβαλιού και γράφτηκε αργότερα από το υπόλοιπο έργο, μάλλον ως απωθημένο του συνθέτη. Αυτό γιατί την περίοδο που προετοιμαζόταν η προεμιέρα της όπερας, ο Μπερλιόζ και ο μαέστρος Γραφός Habeneck είχαν μία έντονη διαμάχη για το τέμπο που θα έπρεπε να έχει το saltarello που τραγουδιέται και χορεύεται στην πλατεία Colonne στη μέση της Β' πράξης. Ο μαέστρος, σύμφωνα με τον Μπερλιόζ, δεν ήταν ικανός να πετύχει το γρήγορο τέμπο που χρειαζόταν. Έξι χρόνια μετά, ο ανικανοποίητος Μπερλιόζ έγραψε τη συγκεκριμένη εισαγωγή, το allegro της να βασίζεται στην ίδια μουσική φόρμα του ιταλικού χορού που δίχασε τους δύο μουσικούς. Στις 3/2/1844 στο Παρίσι, με τον ίδιο στο πόντιουμ και τον Habeneck στους θεατές, η ορχήστρα πέτυχε την ενδεδειγμένη ταχύτητα, ενθουσιάζοντας το κοινό και ακόμη περισσότερο τον δημιουργό, που η απόλαυσή του πολλαπλασιάστηκε όταν είπε στο τέλος στον περίλυπο Habeneck «Έτσι παίζεται το saltarello!».

Franz Liszt (1811-1886)

Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 2 σε λα μείζονα. 5.125

Ο Λιστ εμπνεύστηκε το 2ο κοντσέρτο για πιάνο σε λα μείζονα από το δεξιτεχνικό παίξιμο του κορυφαίου βιολονίστα Νικολό Παγκανίνι. Θέλοντας να μεταφέρει αυτή τη δεξιτεχνία στο πιάνο δημιούργησε ένα κοντσέρτο επίδειξης, που υπερέβη τα δεδομένα της κλασικής φόρμας, ρέοντας ελεύθερα και ποιητικά. Πρόκειται για ένα αντισυμβατικό, ως προς τη δομή του, έργο που έκανε προεμιέρα υπό τη διεύθυνση του συνθέτη το 1857 στην όδρα των νεορομαντικών, τη Βαϊμάρη. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός πως ο Λιστ είχε ξεκινήσει να το γράφει 18 χρόνια πριν, ενώ μέχρι και 4 χρόνια μετά την προεμιέρα του το αναθεωρούσε συνεχώς. Ο ίδιος ο Λιστ το ονομάζει στα χειρόγραφα του 'Συμφωνικό κοντσέρτο' και αναφέρει ξεκάθαρα την πρόθεσή του να παρακάμψει την τυπική δομή των κοντσέρτων της εποχής του. Το έργο εξελίσσεται χωρίς παύση, αφού δεν έχει μέρη με την παραδοσιακή έννοια του όρου, αλλά ξεχωριστά τμήματα που προσεγγίζουν το κύριο θέμα μέσα από διαφορετικά πρίσματα και το μεταμορφώνουν συνεχώς και με διάφορους τρόπους. Αυτό αποτελούσε μία αγαπημένη πρακτική του συνθέτη, όμως αντίθετα προς τις συνθήκες του βρίσκεται το μάλλον διακριτικό του ύφους, σε σχέση με τις υπόλοιπες συνθέσεις του. Ο ερμηνευτής ξεκινά χαριτωμένα με μία γοητευτική μελωδία και στην εξέλιξη βρίσκεται αντιμέτωπος με τις απα-

νυτές μεταλλάξεις συναισθημάτων, ενώ ταυτόχρονα καλείται να ακολουθεί αυστηρά τις απαιτούμενες κάθε φορά διαφορετικές ταχύτητες. Πρόκειται για ένα έργο που απελευθερώνει κάθε είδους αίσθηση και συνδυάζει τη δεξιτεχνία με το πάθος.

César Franck (1822-1890)

Συμφωνία σε ρε ελάσσονα
I. Lento II. Allegretto III. Allegro non troppo

Η *Συμφωνία σε ρε ελάσσονα* είναι η μόνη συμφωνία που έγραψε ο Βέλγος συνθέτης Σεζάρ Φρανκ, στην οποία όμως εισήγαγε όσες καινοτομίες μπορούσε από τη γαλλική πρωτοπορία, όπως τα τρία αντί τα καθιερωμένα τέσσερα μέρη και την περίφημη κυκλική θεματική δομή, η οποία χαρακτήριζε και τις περισσότερες από τις συνθέσεις του. Ο συνθέτης δημιουργεί όλα τα βασικά θέματα του έργου από μία κοινή μήτρα και στη συνέχεια, αφού πρώτα τα αναπτύξει ξεχωριστά, τα συνοψίζει στο φινάλε. Κατά τα άλλα πρόκειται για ένα τυπικό γερμανικό ρομαντικό έργο. Οι παραπάνω καινοτομίες του συνθέτη σε μία καθιερωμένη γερμανική συμφωνική δομή δεν είναι τυχαίες, αλλά αποτελούν μία επί της ουσίας μία πολιτική τοποθέτηση, δεδομένου ότι την εποχή που έγραψε το έργο βρισκόταν σε εξέλιξη ο γαλλοπρωσικός πόλεμος και στη Γαλλία υπήρχε φυσιολογικά ένα αντι-γερμανικό κλίμα. Στο χώρο της μουσικής είχε δημιουργηθεί η ανάγκη προώθησης της γαλλικής έναντι της γερμανικής μουσικής, ενώ είχε μόλις διαπιστωθεί η Société Nationale de Musique, αποχωρώντας πολλά από τα μέλη της, γιατί έργα του Βάγκνερ όχι μόνο έγιναν αποδεκτά αλλά και θαυμάστηκαν, κάτι που χαρακτηρίστηκε ως προδοσία. Ο Φρανκ, παντοτινός θαυμαστής του Βάγκνερ, ανέλαβε την προεδρία και έγραψε το συγκεκριμένο έργο για να αποδείξει ότι η γαλλική μουσική μπορεί να σταθεί επάξια δίπλα στη σπουδαία γερμανική παράδοση, προσπαθώντας να επιτύχει μία φιλόδοξη συγχώνευση των δύο σχολών. Δεν βρήκε όμως υποστηρικτές στη Γαλλία, όπου τον χαρακτήρισαν εχθρό της πατρίδας και κατακρεούρησαν με την κριτική τους το έργο. Η *Συμφωνία* όμως γνώρισε επιτυχία σε όλο τον κόσμο και έτσι απέδειξε ο συνθέτης ότι η γαλλική φαντασία και καθαρότητα μπορούν όντως να σταθούν ισότιμα δίπλα στη γερμανική μεγαλοπρέπεια.

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

29

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
'16

// 20.30

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ.

ΕΡΓΑ ΜΠΕΡΛΙΟΖ, ΛΙΣΤ & ΦΡΑΝΚ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Εκτόρ Μπερλιόζ

Εισαγωγή από «Ρωμαϊκό
καρναβάλι», έργο 9

Φραντς Λιστ

Κοντσέρτο για πιάνο

αρ. 2 σε λα μείζονα. S.125

Σεζάρ Φρανκ

Συμφωνία σε ρε ελάσσονα

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Ζωή Ζενιώδη

ΠΙΑΝΟ

Danylo Saienko

Ακούτε κάθε Τρίτη 18:00-19:00 την εκπομπή
Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ
με τον **Θανάση Γωγάδη**,
από τον **9,58 fm** και το **Γ' Πρόγραμμα**

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ 15€ 10€ 5€

ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΡΙΟ Κ.Ο.Θ., ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΤΗΛ. 2310 236990

και από το www.tssso.gr

ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

